

մտային հիւանդութեանց տեսակները: Տեսէ՞ փողոցներու մէջ անկաշկանդ բափառող խելազարմերու բազմութիւնը: Հիւանդ միտքերու բժշկութեան աշխատանքը աւելի երկար ու դժուարին է քան թէ մարմնաւոր ախտերու բժշկութեան աշխատանքը: Մտքի մասնագէտներ կըսեն թէ միտքը այն մղիչ ուժն է որ կը շարժէ մարդուս

զանազան զգացումները եւ պատճառն է անհամար ախտերու:

Առողջ, բարի եւ սուրբ միտքը աստուածային օրինութիւն մըն է: Ճշմարիտ իմաստունը գիտէ միշտ ի բարին գործածել իր այս ոսկեղէն շնորհը: Սողոմոն իմաստուն այսպիսի սուրբ իմաստութիւնն է որ փառարանեց: Իմաստութիւնն որ գիտէ Աստուծոյ երկիվող առաջին գծի վրայ պահել միշտ:

ԿԱՐԵՆ Ա. ՔՀՆՅ. ԿՏԱՆԵԱՆ

ՇՆՈՐՀԱԿԻՈՐ Ա. ԾՆՈՒՆԴ

Հայաստանեայց Առաքելական եկեղեցւոյ լուսամիտ հայրերը երաշալի կոչած են Յիսուսի ծնունդը. ինչպէս նաև խորհուրդ մեծ, Աստուածայայտնութիւն եւ մարդեղութիւն: Այս յորշորջումները պարզ բառեր ըլլալէն աւելի՝ հարուստ եղբեր են, խորունկ՝ իրենց իմաստով, ու հզօր՝ յաւերժական ազդեցութեամբ: Դարերը չեն կրցած մաշել անոնց ուժգնութիւնը:

Ան որ անբաւելի էր երկնի ու երկրի մէջ, ամենուս համար մեր մարմինը հագաւ, որպէս զի մենք՝ շատ յահախ անպարկեց ու կեղծաւոր, այլ խօսքով՝ մեղաւոր, իր մարդանալով՝ Աստուծոյ զաւակները կոչուինք: Եւ ի՞նչ մեծ զին կը վեարենք այս շնորհին համար. ոչի՞նչ: Պարզապէս հաւատալով կը ստանան սոյն տիտղոսը: Սակայն ումանք այս ծրի պարգևեւն ու յախտենական ուրախութիւնը կ'անտեսն, իրենց հոգւոյն մէջ բանձրացնելով անտարերութեան խաւարը: Ինչո՞ւ: Աստուածաշունչ մատեանը կը պատասխանէ. «Մարդիկ խաւարը Լոյսէն աւելի սիրեցին, որովհետեւ իրենց գործերը չար էին...» -Յովի. Գ. 19:

Զարութիւնը, այլ խօսքով՝ մեղքը, մարդը կը հեռացնէ նշմարտութեանէն, բարեկամներէ, եւ ամենէն կարեւորը՝

Աստուծմէ, դարձնելով զայն յախտենական բնակիչը դժոխվին: Քանի՛, բանի՛ անձեր, սիրելի հոգիներ, ամէն օր անդարձ կը մեկնին, առանց Փրկիչն ու անոր սէրը ճանչնալու.... Ուստի հոգեւորականներուն եւ լուսաւորուած սիրտ կրող ծխականներուն առաջին եւ գլխաւոր պարտականութիւնն է գոց աշխերը բանալ դէպի Յիսուսի լուսաւոր անձը: Միայն իրմէ պիտի գայ փրկութիւնը հայոց դարաւոր ազգին՝ ամէնուրեմ:

Յիսուսի Ծնունդը կը տօնենք անգամ մը եւս, բայց ասիկա թերեւս վերջինը ըլլայ մեզմէ ոմանց համար: Հետեւարար օգտագործենք այս առիթը՝ հոգեւոր ծնունդով փրկութեան առաջնորդուելու համար: Թող Քրիստոս մեզ վերանորոգէ, ու նոր տեսիլք տայ մեզի: Հեռացնենք մեզմէ բամբասմելը, ատելութիւնը, ստախօսութիւնը, կեղծաւորութիւնն ու մարդահանոյ նենք խորամանկութիւնը, որոնք մեզ Աստուծոյ դատաստանին տանող ճամբաներ են: Այս Ծնունդը դարձնենք մեր հոգեւոր եւ ազգային կեանքի վերածնունդը: Այն ատեն միայն երկու հազար տարի առաջ Բերդեհէմի մէջ պատահած աննախընթաց Աստուածայայտնութիւնը իսկապէս «մեծ աւետիս» պիտի ըլլայ բոլորիս:

ԳՐԻԳՈՐ Ա. ՔՀՆՅ. ՀԱՅՐԱՊԵՏԵԱՆ